

Środa, 25 marca 2009 r.

Umowy o partnerstwie gospodarczym WE-państwa partnerskie Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej

P6_TA(2009)0181

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie umowy przejściowej ustanawiającej ramy dla Umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a państwami partnerskimi Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej z drugiej strony

(2010/C 117 E/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 września 2003 r. w sprawie Piątej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Cancún ⁽¹⁾, z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie oceny realizacji rundy dauhańskiej po wejściu w życie decyzji Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r. ⁽²⁾, z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowań do Szóstej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Hongkongu ⁽³⁾, z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie wpływu zawierania umów o partnerstwie gospodarczym na rozwój ⁽⁴⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy dauhańskiej po Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu ⁽⁵⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: planowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji przyczyniania się handlu do walki z ubóstwem ⁽⁶⁾, z dnia 7 września 2006 r. w sprawie zawieszenia negocjacji dotyczących dauhańskiej agendy rozwojowej ⁽⁷⁾, z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽⁸⁾, z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) i dostępu do leków ⁽⁹⁾, z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym ⁽¹⁰⁾ oraz swoje stanowisko z dnia 5 czerwca 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 552/97, (WE) nr 1933/2006 oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 964/2007 i (WE) nr 1100/2006 ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie gospodarczym zawartą między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a państwami partnerskimi Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej z drugiej strony,
- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu),
- uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z kwietnia 2006 r., października 2006 r., maja 2007 r., października 2007 r., listopada 2007 r. i maja 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym (COM(2007)0635),
- uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), a w szczególności jego art. XXIV,
- uwzględniając deklarację ministerialną z czwartej sesji Konferencji Ministerialnej WTO przyjętą w dniu 14 listopada 2001 r. w Ad-Dausze,
- uwzględniając Deklarację ministerialną z szóstej sesji Konferencji Ministerialnej WTO, przyjętą w dniu 18 grudnia 2005 r. w Hongkongu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, s. 393.

⁽²⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 397.

⁽³⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 126.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 121.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 155.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 261.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 244.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 301.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 591.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 361.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0252.

Środa, 25 marca 2009 r.

- uwzględniając sprawozdanie i zalecenia grupy zadaniowej ds. pomocy na rzecz wymiany handlowej, przyjęte przez Radę Generalną WTO w dniu 10 października 2006 r.,
 - uwzględniając deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r., w której określono milenijne cele rozwoju (MCR) jako kryteria wspólnie ustalone przez społeczność międzynarodową w celu wyeliminowania ubóstwa,
 - uwzględniając komunikat z Gleneagles, wydany przez grupę G8 w dniu 8 lipca 2005 r.,
 - uwzględniając art. 108 ust. 5 w związku z art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że umowy o partnerstwie gospodarczym powinny być zgodne z zasadami WTO i mieć na celu wsparcie integracji regionalnej oraz propagowanie stopniowej integracji gospodarek krajów AKP z gospodarką światową, wspomagając tym samym ich zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy oraz przyczyniając się do globalnych wysiłków na rzecz eliminacji ubóstwa w krajach AKP,
- B. mając na uwadze, że zasady WTO nie wymagają od państw sygnatariuszy EPA podejmowania zobowiązań do liberalizacji w dziedzinie usług,
- C. mając na uwadze, że EPA powinno się stosować do nawiązywania długoterminowych stosunków, w których handel wspiera rozwój,
- D. mając na uwadze, że obecny kryzys finansowy i gospodarczy oznacza, że stosunki w zakresie polityki uczciwego handlu będą odgrywały większą niż kiedykolwiek rolę w krajach rozwijających się,
- E. mając na uwadze, że przejściowa EPA (IEPA) koncentruje się na handlu towarami i zgodności z zasadami WTO,
- F. mając na uwadze, że IEPA będzie miała zasadniczy wpływ na przyszły przebieg rozwoju i kształt polityki gospodarczej, społecznej i środowiskowej państw Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej (EAC) oraz ich partnerów handlowych w Afryce Wschodniej i Południowej,
- G. mając na uwadze, że państwa partnerskie EAC utworzyły w 2005 r. unię celną, a obecnie pracują nad utworzeniem wspólnego rynku do 2010 r., unii walutowej do 2012 r. i federacji politycznej państw wschodnioafrykańskich,
- H. mając na uwadze, że IEPA może prawdopodobnie wywrzeć wpływ na zakres i treść przyszłych umów zawieranych między państwami EAC a innymi partnerami handlowymi oraz na stanowisko regionu w negocjacjach,
- I. mając na uwadze, że konkurencja między Unią Europejską a państwami AKP jest ograniczona, ponieważ znaczna większość towarów eksportowanych przez UE to głównie towary nieprodukowane przez państwa AKP, lecz często potrzebne im do bezpośredniej konsumpcji bądź jako wkład w produkcję rodzimą oraz mając na uwadze, że inaczej jest w przypadku handlu towarami rolnymi, gdzie subsydia eksportowe UE stanowią poważną przeszkodę dla producentów z krajów AKP w sektorze rolnictwa, hodowli i produktów mlecznych, zakłócając, a często także niszcząc zarówno rynki lokalne, jak i regionalne i że UE powinna w związku z tym niezwłocznie rozpocząć proces odstępowania od wszelkiego rodzaju subsydiów wywozowych,
- J. mając na uwadze, że państwa partnerskie EAC wyraziły chęć renegocjacji szeregu kwestii zawartych w IEPA,
- K. mając na uwadze, że żaden z harmonogramów liberalizacji nie zobowiązuje żadnego z krajów do rozpoczęcia procesu likwidacji pozytywnych taryf do 2015 r.; mając na uwadze, że państwa partnerskie EAC mają 24 lata na realizację procesu liberalizacji ustanowionego w IEPA,
- L. mając na uwadze, że zobowiązaniom handlowym musi towarzyszyć wzrost poparcia dla związanej z handlem pomocy,

Środa, 25 marca 2009 r.

- M. mając na uwadze, że celem unijnej strategii pomocy na rzecz wymiany handlowej jest wspieranie potencjału krajów rozwijających się w zakresie korzystania z nowych możliwości handlowych oraz rekompensata kosztów dostosowania i potencjalnych negatywnych skutków liberalizacji handlu,
- N. mając na uwadze, że żaden zapis w ewentualnej pełnej EPA nie powinien wpływać niekorzystnie na zdolność państw EAC w zakresie wspierania dostępu do leków,
1. uważa, że IEPA musi przyczynić się do ożywienia handlu między krajami AKP a Unią Europejską, poprawy wzrostu gospodarczego, integracji regionalnej, zróżnicowania gospodarki, zmniejszenia ubóstwa i osiągnięcia MCR; w związku z tym wzywa do elastycznego wdrażania, uwzględniającego w pełni ograniczenia potencjału państw partnerskich EAC;
 2. podkreśla, że tego rodzaju umowy nie mogą być uważane za zadowalające, jeżeli nie zostaną osiągnięte trzy cele: udzielenie krajom AKP wsparcia w zrównoważonym rozwoju, wsparcie ich udziału w handlu światowym oraz wzmocnienie procesu regionalizacji; podkreśla, że w celu zapewnienia ochrony przed negatywnymi konsekwencjami otworzenia rynków państw partnerskich EAC niezbędne będzie wsparcie Unii Europejskiej, aby umożliwić odniesienie prawdziwych korzyści przy pomocy preferencji handlowych, a także aby wspierać rozwój społeczno-gospodarczy;
 3. potwierdza swoją opinię, że o ile są dobrze sporządzone, EPA stanowią szansę na ożywienie stosunków handlowych AKP-UE, promowanie różnorodności gospodarczej AKP oraz integracji regionalnej, jak również na zmniejszenie ubóstwa w krajach AKP;
 4. zachęca negocjujące strony, aby zgodnie z planem zakończyły negocjacje w 2009 r.; zachęca strony do dołożenia wszelkich starań w celu planowego zawarcia wszechstronnych EPA między krajami AKP a Unią Europejską do końca 2009 r.;
 5. uznaje korzyści płynące z podpisania IEPA dla eksporterów, w wyniku rozszerzenia możliwości w zakresie wywozu do Unii Europejskiej po wygaśnięciu z dniem 31 grudnia 2007 r. preferencji taryfowych przewidzianych w umowie z Kotonu, a tym samym uniknięcia negatywnych skutków, jakie mogły wyniknąć dla eksporterów z krajów AKP, gdyby musieli funkcjonować w mniej korzystnym systemie handlowym;
 6. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Unia Europejska oferuje krajom AKP w pełni bezcłowy i bezkwotowy dostęp do rynku Unii Europejskiej dla większości produktów;
 7. podkreśla, że IEPA jest umową w sprawie handlu towarami mającą na celu zachowanie i rozszerzenie możliwości eksportu towarów do Unii Europejskiej z krajów partnerskich EAC zarówno poprzez pełne otwarcie rynku, jak i poprzez poprawienie reguł pochodzenia;
 8. podkreśla znaczenie podpisania IEPA jako koniecznego kroku w kierunku trwałego wzrostu w całym regionie, a także znaczenie ciągłości negocjacji zmierzających do podpisania pełnej umowy w celu pobudzenia handlu, inwestycji i integracji regionalnej;
 9. przypomina, że umowy o partnerstwie gospodarczym powinny być zgodne z zasadami WTO, które nie wymagają ani nie zakazują zobowiązań związanych z liberalizacją lub obowiązków regulacyjnych w odniesieniu do usług, do ochrony praw własności intelektualnej i do tzw. „kwestii singapurskich”;
 10. apeluje o wprowadzenie ram regulacyjnych w okresie przechodzenia od tymczasowej do pełnej umowy o partnerstwie w zakresie usług; wzywa do podjęcia kroków w celu zapewnienia, w miarę możliwości, wprowadzenia przepisów dotyczących usługi powszechnej, w tym w odniesieniu do istotnych usług publicznych; w tym kontekście potwierdza swoje opinie wyrażone w swojej rezolucji z dnia 4 września 2008 r. w sprawie handlu usługami ⁽¹⁾;

(1) Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0407.

Środa, 25 marca 2009 r.

11. przypomina, że rzeczywiście funkcjonujący rynek regionalny stanowi istotną podstawę skutecznego wdrożenia IEPA i że integracja oraz współpraca regionalna są niezbędne dla rozwoju społecznego i gospodarczego państw partnerskich EAC;
12. domaga się, by umowy zawarte między Unią Europejską a krajami regionu Afryki Wschodniej i Południowej nie były wzajemnie sprzeczne ani nie utrudniały integracji regionalnej w tym szerzej pojmowanym regionie;
13. przyjmuje do wiadomości ustanowienie okresów przejściowych w ramach przejściowej umowy o partnerstwie gospodarczym dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w celu umożliwienia im przystosowania do zmian zachodzących w wyniku umowy, a także wzywa władze odnośnych krajów do dalszego wspierania interesów MŚP w negocjacjach zmierzających do podpisania pełnej umowy;
14. wzywa Unię Europejską, aby udzielała silniejszego i odpowiedniego wsparcia władzom krajów AKP i sektorowi prywatnemu, tak aby ułatwić przekształcenie gospodarek tych krajów po podpisaniu IEPA;
15. w związku z tym popiera uzgodnione wyłączenia z ogólnego systemu taryfowego dotyczące produktów rolnych i niektórych przetworzonych produktów rolnych z uwagi na to, że głównym celem tych wyłączeń jest ochrona nowo powstających gałęzi przemysłu i produktów wrażliwych w tych krajach;
16. wzywa Komisję do sprecyzowania rzeczywistego rozdziału funduszy w regionie AKP, wynikającego z zadeklarowanych środków priorytetowych ustanowionych w ramach zwiększonej linii budżetowej „Pomoc handlowa”;
17. wzywa odpowiednie kraje do dostarczenia jasnych i przejrzystych informacji na temat swojej sytuacji gospodarczej i politycznej oraz rozwoju w celu poprawy współpracy z Komisją;
18. uznaje, że nastąpiło włączenie do wszechstronnych umów o partnerstwie gospodarczym rozdziału na temat współpracy w dziedzinie rozwoju obejmującego współpracę w zakresie handlu towarami, konkurencyjność podaży, infrastrukturę wspierającą przedsiębiorczość, handel usługami, zagadnienia związane z handlem, tworzenie zdolności instytucjonalnych oraz dostosowania podatkowe; wzywa obie strony do zastosowania się do przyjętego zobowiązania dotyczącego zakończenia negocjacji w sprawie konkurencji i zamówień publicznych dopiero w momencie stworzenia odpowiedniego potencjału;
19. przypomina, że EPA musi wspierać cele rozwojowe, strategie polityczne i priorytety państw partnerskich EAC, nie tylko w zakresie struktury i treści, lecz także w odniesieniu do sposobu i ducha jej realizacji;
20. przypomina o przyjęciu w październiku 2007 r. strategii UE w sprawie pomocy na rzecz wymiany handlowej, w ramach której podjęto zobowiązanie do zwiększenia zbiorowej pomocy UE dotyczącej handlu do 2 mld (2 000 000 000) EUR rocznie do roku 2010 (1 mld EUR od Wspólnoty, 1 mld EUR od państw członkowskich); nalega, aby państwa partnerskie EAC otrzymały odpowiednią i sprawiedliwą część tej pomocy;
21. apeluje o szybkie określenie i dostarczenie przydziału środków pomocy na rzecz wymiany handlowej; podkreśla, że fundusze te powinny stanowić dodatkowe środki, a nie tylko inną postać finansowania z EFR, że powinny być zgodne z priorytetami Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej oraz że ich udostępnianie powinno przebiegać terminowo, w sposób przewidywalny oraz w zgodzie z harmonogramami wykonawczymi krajowych i regionalnych planów rozwoju strategicznego; sprzeciwia się wszelkim formom uzależniania przyznawania wsparcia na poziomie europejskim od udziału w umowach o partnerstwie gospodarczym i zwraca się do Komisji o zagwarantowanie, że dostęp do funduszy z 10. edycji EFR będzie niezależny od wyników i tempa negocjacji;
22. wzywa Komisję do wyjaśnienia sposobu dystrybucji środków w całym regionie, wzywa państwa członkowskie do przedstawienia w zarysie dodatkowych środków wykraczających poza zobowiązania budżetowe na lata 2008-2013;

Środa, 25 marca 2009 r.

23. w świetle zobowiązań podjętych przez Radę we wrześniu 2007 r. odnośnie do Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienie TRIPS) i do dostępu do leków wzywa Komisję, by nie negocjowała w sprawie postanowień TRIPS+ z dziedziny farmakologii mających wpływ na zdrowie publiczne i dostęp do leków w pełnej umowie o partnerstwie gospodarczym, by nie starała się o przystąpienie do Układu o współpracy patentowej i Traktatu o prawie patentowym lub przyjęcie wynikających z nich zobowiązań, by zrezygnowała z włączenia do umowy przepisów dyrektywy 2004/48/WE w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej oraz by nie wprowadzała do pełnej umowy o partnerstwie gospodarczym przepisów takich, jak ochrona nieoryginalnych baz danych;
24. wzywa negocjatorów wszystkich pełnych EPA, aby w pełni opowiedzieli się za przejrzystym zarządzaniem zasobami naturalnymi i opracowaniem najlepszych praktyk, dzięki którym kraje AKP będą mogły uzyskać maksymalne korzyści z takich zasobów;
25. podkreśla, że każda wszechstronna EPA musi zawierać również przepisy z dziedziny dobrego zarządzania, przejrzystości działań politycznych i praw człowieka;
26. podkreśla znaczenie handlu wewnątrzregionalnego oraz potrzebę zwiększenia regionalnych połączeń handlowych w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju w danym regionie; podkreśla znaczenie współpracy i zgodności między poszczególnymi podmiotami regionalnymi;
27. zachęca do dalszego obniżania taryf celnych między krajami rozwijającymi się a grupami regionalnymi, które stanowią dziś od 15 do 25 procent wartości handlowej, do dalszego promowania handlu w części południowej, wzrostu gospodarczego i integracji regionalnej;
28. wzywa Komisję do dołożenia wszelkich starań w celu ponownego rozpoczęcia negocjacji w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju oraz zagwarantowania, że umowy dotyczące liberalizacji handlu będą nadal wspierać rozwój ubogich krajów;
29. jest przekonany, że wszechstronne EPA powinny stanowić uzupełnienie umowy w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju, a nie rozwiązanie alternatywne dla krajów AKP;
30. rozumie potrzebę zamieszczenia rozdziału na temat ochrony handlu, określającego dwustronne środki ochronne; wzywa obie strony do unikania niepotrzebnego stosowania tych środków ochronnych; wzywa Komisję, aby w ramach ciągłych negocjacji mających na celu zawarcie wszechstronnej umowy o partnerstwie gospodarczym przyjęła przegląd środków ochronnych zawartych w tymczasowej umowie o partnerstwie gospodarczym w celu zagwarantowania właściwego, przejrzystego i szybkiego korzystania z tych środków pod warunkiem spełnienia kryteriów dotyczących ich stosowania;
31. domaga się szybkiej procedury ratyfikacji w celu bezzwłocznego udostępnienia krajom partnerskim korzyści płynących z IEPA;
32. przypomina, że choć przejściową umowę o partnerstwie gospodarczym można uznać za pierwszy krok w procesie, to pod względem prawnym jest ona całkowicie niezależną umową międzynarodową, która niekoniecznie musi zostać przekształcona w pełną EPA;
33. podkreśla, że możliwa zgoda Parlamentu na podpisanie IEPA nie określa z góry jego stanowiska co do zgody na ewentualną pełną EPA, ponieważ procedura zawierania odnosi się do dwóch różnych umów międzynarodowych;
34. przypomina, że EAC jest jedynym regionem, w którym wszyscy członkowie przystąpili do IEPA i zaproponowali jednakowe harmonogramy liberalizacji; zauważa, że należy je poddawać systematycznej ocenie i sprawdzać, czy ich wdrażanie nie jest zbyt utrudnione;
35. zauważa, że IEPA wpłynie prawdopodobnie na stosunki między regionem a jego najbliższymi partnerami handlowymi i że należy zagwarantować, iż obecne warunki umowy pomogą ułatwić zawieranie umów handlowych w przyszłości;
36. wzywa Komisję, by rozważyła wnioski Wspólnoty Wschodnioafrykańskiej dotyczące ponownych negocjacji niektórych spornych kwestii zawartych w przejściowej umowie o partnerstwie gospodarczym, które chciałyby zmienić lub wycofać z myślą o pełnej umowie o partnerstwie gospodarczym;

Środa, 25 marca 2009 r.

37. apeluje do krajów AKP o kontynuowanie procesu liberalizacji oraz zachęca do rozszerzenia zakresu tego typu reform także na inne kwestie niż handel i towary, a także apeluje o zwiększenie stopnia liberalizacji handlu i usług;
38. zwraca uwagę, że EPA powinna przyczynić się do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju;
39. zauważa, że w trakcie negocjacji EPA niektóre kraje AKP, w celu zapewnienia wszystkim eksporterom traktowania na równi z najbardziej uprzywilejowanymi partnerami handlowymi, domagały się wprowadzenia klauzuli największego uprzywilejowania, w ramach której ustalana jest zwykła, niedyskryminująca taryfa na import towarów;
40. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Unia Europejska i kraje AKP wynegocjowały nowe, ulepszone i bardziej elastyczne reguły pochodzenia oraz że mogą one potencjalnie przynieść AKP znaczne korzyści, jeżeli zostaną wdrożone w odpowiedni sposób i z należyтым uwzględnieniem ich ograniczonych możliwości;
41. podkreśla, że eksport produktów górnictwa i wyrobów z drewna nie powinien naruszać wrażliwości ekosystemu, który ma kluczowe znaczenie dla kontynentu afrykańskiego, oraz że do EPA należy włączyć mechanizmy wynagradzania za usługi w zakresie ochrony środowiska naturalnego świadczone przez państwa partnerskie EAC;
42. uznaje za istotne, by w ramach wdrażania EPA ustanowić właściwy system monitorowania koordynowany przez odpowiednią komisję parlamentarną, złożoną z członków Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Rozwoju, zapewniając stosowną równowagę między utrzymaniem wiodącej roli Komisji Handlu Międzynarodowego a ogólną spójnością polityki handlowej i polityki rozwojowej; ta komisja parlamentarna powinna działać w elastyczny sposób oraz aktywnie koordynować swoją pracę z działaniami Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE; uważa, że to monitorowanie należy rozpocząć po przyjęciu każdej IEPA;
43. podkreśla w szczególności kluczową rolę parlamentów krajowych AKP i podmiotów niepaństwowych w monitorowaniu umów o partnerstwie gospodarczym i zarządzaniu nimi oraz zwraca się do Komisji o zagwarantowanie ich zaangażowania w toczące się procedury negocjacyjne; wymaga to jasnego harmonogramu ustalonego przez UE i kraje AKP w oparciu o podejście partycypacyjne;
44. domaga się odpowiednich i przejrzystych mechanizmów monitorowania o jasno określonej roli i wpływie celem badania skutków EPA o zwiększonej odpowiedzialności krajów AKP za własny rozwój oraz o szerokim zakresie konsultacji z zainteresowanymi stronami;
45. z zadowoleniem przyjmuje włączenie do IEPA klauzuli przeglądu, zgodnie z którą dokonany zostanie kompletny przegląd umowy nie później niż pięć lat po jej podpisaniu, a następnie co pięć lat, łącznie z analizą kosztów i skutków wdrożenia zobowiązań handlowych; w razie potrzeby należy wprowadzić zmiany do postanowień umowy oraz dostosowania w ich wykonywaniu, z poszanowaniem zasad i procedur WTO;
46. apeluje do Rady o zasięgnięcie opinii Parlamentu przed podjęciem decyzji w sprawie przejściowego stosowania umów międzynarodowych (jak ma to miejsce w przypadku EPA), gdy wymagana jest procedura zgody, mając na uwadze fakt, że Parlament mógłby później odrzucić umowę międzynarodową, czego skutkiem byłaby konieczność zakończenia jej przejściowego stosowania;
47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich i krajów AKP, Radzie Ministrów AKP-UE oraz Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.
-